

Endvidere skal skolerne forpligtes til i fornødent omfang at tilbyde undervisning i dansk som andetsprog allerede fra børnehaveklassen. På denne måde følges den nævnte målsætning op, og de tosprogede elevers danskundskaber udvikles fortsat.

Det er undervisningsministeren, der fastsætter de nærmere regler for undervisning af de tosprogede børn, og dette skal gøres mere fleksibelt. Her tænkes især på skoleplacering af de tosprogede elever og undervisning i modtageklasser, hvor eleverne forberedes til undervisning i normalklasserne.

Det Radikale Venstre finder, at det er en god idé, at man kan henvise tosprogede elever, der ikke kan dansk, fra deres distriktskole til en anden skole i kommunen med modtageklasser. Så vi støtter lovforslaget.

Men til sidst vil jeg anføre: Lovforslaget handler om danskundervisning, og der er allerede i debatten mange, der har gjort sig kloge på indlæringspædagogik, så jeg kan ikke dy mig for også at komme med mit bud.

I leg og samvær med danske børn, som er blevet besunget her fra talerstolen, kan der desværre også ske det, at tosprogede børn kun tilegner sig et lille, begrænset brugssprog, der senere gør det svært at komme ind på f.eks. Politiskolen – uanset om man har hugget cowboybukser eller ej. Lovforslaget handler altså om at give kvalificeret danskundervisning, der naturligvis pædagogisk skal tilpasses den tosprogedes alder og udviklingsmuligheder.

Og til allersidst: Jeg er ret sikker på, at det ikke behøver at tage ret mange år eller måneder for en kommune at placere sine modtageklasser og sine modtagepladser, kan vi måske kalde dem, til 3-5-årige hensigtsmæssigt fordelt i kommunen.

Jan Kåpke Christensen (FP):

Nu er der allerede sagt en del fra Fremskridtspartiets side, så jeg skal prøve at gøre det kort.

Jeg forstår godt, at Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti måske er lidt forbeholdne. Nu har vi endnu ikke hørt Enhedslistens ordfører, men jeg vil gætte på, at det bliver en afvisning af forslaget. Så må vi se, om jeg får ret.

Det Konservative Folkeparti havde også nogle skarpe indvendinger imod forslaget, og det er jo klart, for de to partier står uden for folkeskoleforliget. Jeg ved ikke, om det er medvirkende til det.

Jeg sagde tidligere, at Fremskridtspartiet også har nogle betænkeligheder ved dette her forslag, ingen tvivl om det, men det er der så ikke noget at gøre ved. Vi må intensivere undervisningen i dansk for indvandrerbørn. Jeg kan godt se, at der er problemer.

Dér, hvor vi har problemer med forslaget, eller hvor vi er betænkelige ved, om det kan hjælpe – og jeg taler her om tiden, inden man kommer i børnehaveklasse – er naturligvis de steder, hvor der er en kæmpekoncentration af indvandrerbørn. Vi må erkende, at etniske skoleelever, der for den sags skyld kan være danske statsborgere, desværre ofte holdes isoleret i ghettolignende skoler eller miljøer, og det er et problem. Jeg ved ikke, om oplysningen over for indvandrerne generelt ikke er god nok, men det er efter vor opfattelse noget, der skal gøres noget ved. Det gælder også oplysning om, hvor vigtigt det er, at sådanne børn kan det danske sprog.

Så vil jeg sige, at det naturligvis ikke er undervisning i traditionel forstand, der nu skal foretages for disse helt små børn, som der her er tale om. Det er naturligvis ved leg, som jeg sagde tidligere, lad det være understreget med en tyk streg. Vi ved godt, at vi ikke på traditionel vis kan lære denne aldersgruppe det danske sprog.

Jeg vil til sidst sige, at det, vi i øvrigt har betænkeligheder ved, er, at man ikke kalder en skovl for en skovl og en spade for en spade, at man går hen og ændrer det ord, der hedder »fremmedsprogede«, til »tosprogede«. Det er og bliver falsk varebetegnelse, vil jeg godt understrege, i hvert fald efter Fremskridtspartiets opfattelse. De er jo ikke tosprogede, det er netop det, der er problemet, og derfor er det en falsk varebetegnelse. Derfor er det utrolig vigtigt, at vi understreger gang på gang over for indvandrerne, hvor vigtigt det er at kunne det danske sprog.

Så lige en kommentar med hensyn til den debat, der har været omkring indvandrere, der skulle optages på Politiskolen. Jeg mener nok, det er forkert, at man skal ofre en eneste øre på indvandrerne, når vi når dertil, at vi siger, at de skal have nogle specielle uddannelser og kurser skatteyderbetalt, for at de kan få en uddannelse, mens danskere, hvis de har problemer med f.eks. dansk, må gå på de traditionelle kurser. Her har vi så en situation, hvor man siger: Jamen de skal have et specielt tilbud. Altså hvor vidt skal vi gå? Der er jo ingen grænser for, hvor langt vi kan gå.